

॥ १६ ॥ १७ ॥ धर्मापचायिनः धर्मक्षेपकस्य ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

येमदर्थं परीप्सन्ते वसुधां वसुधाधिपाः ॥ ते हि त्वावसुधैश्वर्यं वसुधामधिशेते ॥ १६ ॥ सोऽहं कापुरुषः कृत्वा मित्राणां क्षयमीदृशं ॥ अश्वमेधसहस्रेण पावितुं
समुत्सहे ॥ १७ ॥ मम लुब्धस्य पापस्य तथा धर्मपचायिनः ॥ व्यायामेन जिगीषन्तः प्राप्तावैव स्वतक्षयं ॥ १८ ॥ कथं पतितवृत्तस्य पृथिवी सुदृढां द्रुहः ॥ विवरं
नाशकद्वानुं मम पार्थिवसंसदि ॥ १९ ॥ यो हं रुधिरसिक्तांगं राज्ञां मध्ये पितामहं ॥ शयानं नाशकं त्रातुं भीष्ममायोधनेहतं ॥ २० ॥ तं मामनार्यपुरुषं मित्रद्रुह
मधार्मिकं ॥ किं क्षयति हि दुर्धर्षः समेत्य परलोकजित् ॥ २१ ॥ जलसंधं महेश्वासं पश्य सात्यकिनाहतं ॥ मदर्थमुद्यतं शूरप्राणां स्यक्त्वा महारथं ॥ २२ ॥ कां वो
जं निहतं दृष्ट्वा तथालंबुषमेव च ॥ अन्यान्बहून्शुहृदो जीवितार्थोद्यको मम ॥ २३ ॥ व्यायच्छुं तोहताः शूरामदर्थे ये पराङ्मुखाः ॥ यतमानाः परं शन्त्या विजेतु
महितान्मम ॥ २४ ॥ तेषां गत्वा हमावृण्य मद्यशक्त्या परंतप ॥ तर्पयिष्यामि तानेव जलेन यमुनामनु ॥ २५ ॥ सत्यं ते प्रतिजानामि सर्वशस्त्रभृतां वर ॥ इष्टापूर्तेन च
शपे वीर्येण च सुतैरपि ॥ २६ ॥ निहत्य तान् रणे सर्वान्यंचालान्यां डवैः सह ॥ शांतिलब्ध्या स्मिते पांवारणे गंगा सलोकतां ॥ २७ ॥ सोऽहं तत्र गमिष्यामि यत्र ते पुरुष
र्षभाः ॥ हतामदर्थं संग्रामे युध्यमानाः किरीटिना ॥ २८ ॥ न हीदानीं सहायामे परीप्सन्त्यनुपस्कृताः ॥ श्रेयो हि पांडून्मन्यंते न तथा स्मान्महाभुज ॥ २९ ॥ स्वयं हि
मृत्युर्विहितः सत्यसंधेन संयुगे ॥ भवानुपेक्षां कुरुते शिष्यत्वादर्जुनस्य हि ॥ ३० ॥ अतो विनिहताः सर्वे ये स्मज्जयचिकीर्षवः ॥ कर्णमेव तु पश्यामि संप्रत्यस्मज्ज
यैषिणं ॥ ३१ ॥ यो हि मित्रमविज्ञाययाथा तथ्येन मंदधीः ॥ मित्रार्थे योजयत्येनं तस्य सोऽर्थो वसीदति ॥ ३२ ॥ तादृशं पंकुतमिदं मम कार्यं सुदुत्तमैः ॥ मोहाद्बु
द्धस्य पापस्य जिह्रस्य धनमीहतः ॥ ३३ ॥ हतो जयद्रथश्चैव सौमदत्तिश्च वीर्यवान् ॥ अभीषाहाः शूरसेनाः शिवयोथ वसातयः ॥ ३४ ॥ सोऽहमद्य गमिष्यामि
यत्र ते पुरुषर्षभाः ॥ हतामदर्थं संग्रामे युध्यमानाः किरीटिना ॥ ३५ ॥ न हि मे जीवितेनार्थस्तान्ते पुरुषर्षभान् ॥ आचार्यः पांडुपुत्राणामनुजानानुनोभवान् ॥
॥ ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि दुर्योधनानुतापे पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ ॥ ३७ ॥

धृतराष्ट्र उवाच सिंधुराजे हेतता तसमरे सव्यसाचिना ॥ तथैव भूरिश्रवसि किमासीदो मनस्तदा ॥ १ ॥

आचार्यः पांडुपुत्राणां बिल्युपालंभः ॥ ३६ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ ॥ ३७ ॥ सिंधुराज इति ॥ १ ॥